

δικαιώματι νὰ διέλθουν εἰς τὴν δεσποτείαν καὶ κυριότητα τοῦ Γλυμάκη Μελισσηνοῦ τοῦ μόνου ἐγκαταλειφθέντος κληρονόμου, εἰς ἅπασαν τὴν περιουσίαν τοῦ ἄπαιδος ἀποθανόντος ἀδελφοῦ του Μανουήλ Μελισσηνοῦ, ἡ δὲ Βασιλικὴ νὰ εἶναι ξένη καὶ ἀλλότρια αὐτῶν τῶν χωραφίων (κατὰ δεσποτείαν) ὥς μὴ ἔχουσα τὸ παραμικρὸν δικαίωμα διὰ τοὺς λόγους ὡς ἄνωθεν εἵπομεν. Οὕτως ἀποφαινόμεθα κατὰ τὸ δίκαιον διὸ καὶ ὑπογράφουμεθα».

366α

1697-1865. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα καὶ αποφάσεις δημογεροντιῶν. Χίος.

Σ. Κ α β β α δ ᾱ ς, «Ἀγροφυλακτικὰ τῆς Χίου (17^{ος}-19^{ος} αἰ.)», *Χιακὰ Χρονικὰ* 12 (1980), σ. 38-51.

366β

1698. Συμφωνία γιὰ τὴ σύσταση «συντροφίας» με ἀντικείμενο τὴν εἰσπραξὴ φόρων ἀπὸ τέσσερα χωριά τῆς Μεσσηνίας. Ζάκυνθος.

Λ. Ζ ὠ η ς, «Οἰκογένεια Πελεχάση, Δ' Ζακύνθου», *Μεσαιωνικὰ Γράμματα* 2 (1934), σ. 228-229.

366γ

1698-1814. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σμύρνη.

Β. Σ φ υ ρ ὅ ε ρ α ς, «Μεταναστεύσεις καὶ ἐποικισμοὶ Κυκλαδιτῶν εἰς Σμύρνην κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν», *Μεσοασιατικὰ Χρονικὰ* 10 (1963), σ. 175-183 αρ. 1-5, σ. 185-191 αρ. 7-9.

367

1698-1820. Ιδιωτικά καὶ νοταριακά δικαιοπρακτικά έγγραφα, ἀπόφαση Οθωμανοῦ διοικητῆ. Ι. Μ. Ρόμβου Ξηρομέρου, Χώμορη (Αἰτωλοακαρνανία), Ι. Μ. Φουρνάς (Ευρυτανία), Πρέβεζα.

Ε λ έ ν η Γ ι α ν ν α κ ο π ο ύ λ ο υ, «Δέκα ἀνέκδοτα δικαιοπρακτικά έγγραφα δυτικῆς Ρούμελης (1698-1820)», *Ναυπακτικὰ* 4 (1988-1989), σ. 399-422, αρ. 1-10.

367α

1699-1795. Κοινοτικά κατάστιχα ποινικῶν ἀδικημάτων καὶ σχετικὲς καταγγελίες. Πάργα.

Γ. Παπαγεωργίου, «Συμβολή στην ιστορία της Πάργας κατά τὸν 18ο αἰῶνα», *Ἡπειρωτικά Χρονικά* 22 (1980), σ. 93-115, σ. 119-131.

ΜΟΝΟΜΕΡΗΣ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΕΣΤΩΤΕΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ. ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗ ΡΗΤΡΑ ΕΚΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΣΧΟΜΕΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΖΥΓΟ ΚΑΙ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΘΕΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΗΘΕΝΤΩΝ

1775, 28 Σεπτεμβρίου

«Ὁ Σμύρνης Προκόπιος ἐπιβεβαιωῖ.

Διὰ τοῦ παρόντος ἀποδεικτικοῦ καὶ ἐμμαρτύρου (ου) γράμματος δηλοποιεῖται ὡς ὁ Διακουμῆς ἐκ τῆς νήσου Ναξίας, τοῦ πικλῆν Μπαρὸν, ἐπειδὴ τὸ πρότερον ὑπῆρχε Φράγκος καὶ ἀθετήσας τὴν θρησκείαν ταύτην ἐγένετο ὀρθόδοξος, τέκνον τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, πρὸ χρόνων ἤδη ἔξ, πρὸς δὲ καὶ γυναικὶ ὀρθοδόξῳ συνεζεύχθη καὶ αὐτὴν εὐλογήθη ἀνατολικῶς, ἐλθὼν ἔμπροσθεν ἡμῶν μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαρίας Τζιριγώτισσας ἀνομολόγησεν αὐθις ἑαυτὸν ὀρθόδοξον καὶ ἐζήτησε παρ' ἡμῶν καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ ἄδειαν προσποιηθῆναι τὴν προτέραν αὐτοῦ θρησκείαν μέχρι τοῦ ἀπελθεῖν εἰς Ναξίαν καὶ πωλήσαντα τὰ π(α)τρικὰ καὶ μ(η)τρικὰ αὐτοῦ πράγματα ἐπανακταθῆναι ἐνταῦθα εἰς διορίαν χρόνου ἑνὸς, καὶ οὕτως ἀναφανδὸν παρησιᾷ κηρύξας ἑαυτὸν πάλιν ὀρθόδοξον ἀνατολικόν, ὑποσχεθεὶς πρὸς τούτοις ὅτι ἂν ἤθελε δυστροπήσῃ ἢ προσησὶν ἄλλην τινὰ προσποιηθῆ, νὰ δώσῃ πρὸς τὴν αὐτοῦ Μαρίαν γρόσια διακόσια καὶ τὰ πράγματα ὅλα, ὅσα ἔχει ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς χεῖράς τῆς, ὁμοίως καὶ τὰ τέκνα των, εἰς ἀνατολικῶς βαπτισθέντα, νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς μ(η)τρὸς αὐτῶν. Εἰς ἐνδειξιν οὖν τῆς ἀληθείας ἐγένετο τὸ παρὸν τῇ ἐπιβεβαιώσει τῆς ἡμῶν ταπεινότητος καὶ μαρτυρίαις τῶν ἐπακτωθέν ἀξιοπίστων μαρτύρων κατασφαισθέν καὶ τῇ ἰδίᾳ ὑπογραφῇ καὶ δακτύλῳ τοῦ αὐτοῦ Διακουμῆ καὶ ἐδόθη τῇ συζύγῳ αὐτοῦ Μαρίᾳ εἰς ασφάλειαν, ...»

368

Τέλη 17^{ου}-αρχές 18^{ου} αἰῶνα(;). Διατάξεις ναυτικού δικαίου προερχόμενες ἀπὸ δύο χειρόγραφους κώδικες τῆς ιδιωτικῆς συλλογῆς Δ. Βαγιακάκου. Λακωνία.

Γ. Ροδολάκης, «Διατάξεις ναυτικοῦ δικαίου σὲ μεταβυζαντινοὺς χειρόγραφους κώδικες τῆς Λακωνίας», *Λακωνικαὶ Σπουδαὶ* 4 (1979), σ. 239.

«... Περὶ ὅταν πλέη καράβη καὶ γένη ταραχῇ.

κεφάλαιον ΤΛΒ'

Ὅταν πλέη καράβη φορτωμένον εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ γένη ταραχῇ μεγάλη, καὶ διὰ νὰ μὴ πνηγῇ τὸ καράβη καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἐδγάλουσι καὶ ρίχνουν φορτία εἰς τὴν θάλασσαν,